

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Jana Peroutky a Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **PARKING Příbram s.r.o.**
sídlem Na Flusárně 168, Příbram
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2022, č. j. 048333/2022/KUSK-DOP/Ros,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který bude z účtu Krajského soudu v Praze vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 11 466,50 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Jiřího Kokeše, advokáta.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro vady věcné příslušnosti prohlásil za nicotné společné územní a stavební povolení ze dne 3. 11. 2021, č. j. MeUPB 105517/2021, pro stavbu „Parkoviště pro osobní automobily pozemek parc. č. 515/199, katastrální území Březové hory“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. V *žalobě* žalobkyně uvedla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil otázku věcné příslušnosti. Nejedná se totiž o stavbu v uzavřeném prostoru, a proto byl příslušný speciální stavební úřad. I pokud by však neměl být věcně příslušný speciální stavební úřad, ale obecný stavební úřad, nejedná se o vadu způsobující nicotnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve *vyjádření k žalobě* uvedl, že stavba je veřejně nepřístupná, protože je v uzavřeném prostoru. Věcně příslušným správním orgánem byl tedy podle žalovaného obecný stavební úřad.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Zastavení řízení

4. Podáním ze dne 29. 4. 2024 žalobkyně sdělila, že Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 26. 1. 2023, č. j. MD-37630/2022-930/4, napadené rozhodnutí pro nezákonnost v přezkumném řízení zrušilo s účinky ode dne právní moci napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu žalobkyně vzala podanou žalobou v plném rozsahu zpět.
5. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel zcela nebo zčásti svůj návrh zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
6. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
7. Vzhledem k tomu, že podání žalobkyně obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě ve výroku I. tohoto usnesení v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Soudní poplatek

8. O vrácení soudního poplatku žalobkyni sníženého o 1 000 Kč rozhodl soud ve výroku II. tohoto usnesení podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 téhož zákona).

Náklady řízení

9. Soud dále posuzoval, zda mají účastníci řízení právo na náhradu nákladů řízení.
10. V podání ze dne 29. 4. 2024 se jejich přiznání žalobkyně domáhala.
11. K tomu žalovaný v podání ze dne 6. 5. 2024 uvedl, že nebyly splněny podmínky pro uspokojení navrhovatele podle § 62 s. ř. s. Řízení tedy má být zastaveno pro zpětvzetí žaloby a podmínky pro to, aby žalobkyni byla přiznána náhrada nákladů řízení nebyly splněny.
12. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
13. Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.
14. Žalobkyně požádala o přiznání náhrady nákladů řízení. Soud proto musel posuzovat, zda *bylo zpětvzetí učiněno pro pozdější chování žalovaného* ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. Případně musel též vyhodnotit, zda zde nebyly výjimečné důvody pro moderaci náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s. ř. s.
15. Komentářová literatura k tomu uvádí, že „[m]ezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění **podmínek soudního řízení**, ale i **věcná důvodnost návrhu**. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).“ (srov. KÜHN, Z.;

KOCOUREK. T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 60, marg. č. 13). Otázka (ne)přípustnosti a (ne)důvodnosti žaloby je tak v případě zpětvzetí žaloby (stále) důležitá pro posouzení nároku na náhradu nákladů řízení. Na druhou stranu zpětné podrobné úvahy o tom, zda původně podaný návrh byl nedůvodný ztrácí smysl, neboť zde již není žádný návrh, o němž by bylo možno se takto vyslovit a o němž by bylo možno v tomto smyslu rozhodnout (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, č. j. 3 Ads 58/2008-54). Soud proto při aplikaci § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přihlíží „pouze“ k tomu, zda návrh nebyl nepřipustný nebo *zjevně* nedůvodný.

16. V posuzované věci není sporu o tom, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňovala všechny formální náležitosti na ni kladené. Jednalo se tedy o *žalobu přípustnou* a před jejím zpětvzetím byly splněny všechny podmínky pro její věcné projednání.
17. Dále se soud zabýval tím, zda se nejednalo o žalobu *zjevně nedůvodnou*. Napadené rozhodnutí stojí na závěru, že prvostupňové rozhodnutí je nicotné, protože jej vydal speciální stavební úřad podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), tj. Městský úřad Příbram, odbor silničního hospodářství, nikoliv obecný stavební úřad, tj. Městský úřad Příbram, odbor stavební úřad a územní plánování. Jedná se tak o vadu příslušnosti. To žalobkyně v žalobě zpochybňovala.
18. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (*nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti*), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu) [srov. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, č. 793/2006 Sb. NSS, a rozsudek rozšířeného senátu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS].
19. Pokud jde konkrétně o nedostatky příslušnosti, nejedná se o jakoukoliv vadu, ale musí se jednat o vadu dosahující potřebné intenzity. Tomuto závěru svědčí i definice nicotnosti uvedená ve správním řádu, protože podle § 77 odst. 1 správního řádu platí, že nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán *vůbec* věcně příslušný. Správní řád tak spojuje nicotnost rozhodnutí pouze s úplnou absencí věcné příslušnosti správního orgánu, tedy s takovou situací, „*kdy jeho příslušnost k vydání rozhodnutí ve věci není dána za žádných myslitelných okolností*“ (viz rozsudek NSS ze dne 3. 8. 2023, č. j. 3 As 263/2021-29, bod 12). Takové podmínky však v nyní projednávaném případě zjevně splněny nejsou, protože speciální stavební úřad stavební povolení v zákonem vymezených případech vydává. V tomto případě se navíc vůbec nejedná o nedostatek věcné příslušnosti, protože prvostupňové rozhodnutí vydal Městský úřad Příbram, přičemž z hlediska věcné příslušnosti je zcela nerozhodné, jaký z jeho odborů, resp. úřední osoba zařazená do jednoho z těchto odborů, rozhodnutí vyhotovil a podepsal. To je věcí organizační struktury správního úřadu a nemá to vliv na věcnou příslušnost správního orgánu. Napadeným rozhodnutím akcentovaná vada tedy nezpůsobovala nicotnost napadeného rozhodnutí.
20. Ostatně, k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí z totožných důvodů dospělo i Ministerstvo dopravy, jež jej v přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 26. 1. 2023, č. j. MD-37630/2022-930/4, zrušilo. Tento akt je nutno procesně přičítat žalovanému. Jak

totiž uvádí již citovaná komentářová literatura, „[n]emusí jít pouze o jednání odpůrce, ale i o jednání orgánu nadřízeného nebo podřízeného. To vychází z rozdělení pravomoci k učinění úkonů sledujících nápravu nezákonného stavu mezi různé orgány v rámci dané hierarchizované struktury. Nejčastějším případem, kdy se odpůrci přičítá pozdější chování nadřízeného orgánu, je zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu v přezkumném řízení jeho nadřízeným orgánem.“ Na zpětvzetí žaloby je tedy nutno hledět tak, že k němu došlo pro pozdější chování žalovaného.

21. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyni je namíste přiznat náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Žalovaný pak netvrdil okolnosti, pro které by měl soud přistoupit k moderaci náhrady nákladů podle § 60 odst. 7 s. ř. s. (kupř. že podání žaloby představovalo zneužití práva) a soud ani takové okolnosti sám neshledal. Za vznesení argumentace směřující k možné aplikovatelnosti § 60 odst. 7 s. ř. s. totiž nese procesní odpovědnost ta strana, která se aplikace § 60 odst. 7 ve svůj prospěch domáhá; povinností soudu je – nevyplývá-li důvod pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. přímo ze soudního spisu – toliko dát možnost stranám vznést v přiměřené době důvody pro aplikovatelnost § 60 odst. 7 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008-62). Žalovaný se však ve svém vyjádření ze dne 6. 5. 2024 omezil jen na zpochybnění toho, zda byly splněny podmínky pro uspokojení navrhovatele podle § 62 s. ř. s., přestože se jich žalobkyně vůbec nedovolávala. Ve svém podání 29. 4. 2024 vzala žalobu zpět a požádala o přiznání náhrady nákladů řízení, k čemuž přiložila rozhodnutí Ministerstva dopravy (to je zřejmé z textu podání i ze seznamu příloh). Žalovaný tedy dostal možnost se k žalobkyninu nároku vyjádřit, případně předestřít důvody pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. Toho však nevyužil.
22. Žalobkyni proto přísluší náhrada nákladů řízení ve výši 11 466,50 Kč. Tato částka se skládá z náhrady za nevrácenou část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Další náklady sestávají z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů a náhrady daně z přidané hodnoty. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Žalobkynin zástupce provedl v řízení dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a sepsí žaloby a dále úkon zpětvzetí žaloby, za který mu náleží odměna ve výši jedné poloviny, neboť se jedná o úkon právní služby blízký svou povahou jednodušším úkonům vyjmenovaným v § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Dojde-li v průběhu řízení ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaným (či jeho nadřízeným orgánem), není třeba vyvíjet náročnou úvahu o tom, zda žalobu vzít zpět či nikoliv, neboť skutečnost, že odpadl předmět řízení, by jinak evidentně vedla k neúspěchu žaloby. Shodně ostatně zdejší soud postupoval například v řízeních sp. zn. 45 A 71/2015, 45 A 23/2017, 45 A 83/2017, 45 A 113/2017, 48 A 164/2017, 51 A 8/2019 či 54 A 15/2019. Odměna za jeden celý úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tak za dva a půl úkonu činí 7 750 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Jelikož je žalobkynin zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů žalobkyně též náhrada této daně, kterou je její zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57

odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 % z částky 8 650 Kč, tedy 1 816,50 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 466,50 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. května 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu